

بررسی مولکولی و تغییرات هماتولوژیکی آناپلازما فاگوسیتوفیلوم در سگ های آلوده به کنه برای اولین بار در اصفهان، ایران

کیهانی، پ.*^۱، شیروی، م.^۲، ممتاز، ح.^۳

دریافت: ۱۴۰۰/۰۳/۱۵ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۶/۱۹

خلاصه

در این مطالعه از ۱۰۰ نمونه خون سگ آلوده به کنه در اصفهان که از طریق تشخیص مولکولی به روش واکنش زنجیره‌ایی پلی‌مرز مورد مطالعه قرار گرفتند، مشخص شد که ۷ نمونه خون، آلوده به آناپلازما بود. بررسی‌های پاراکلینیکی نمونه‌های مثبت نشان داد که یکی از موارد مثبت (سگ ژرمن شپرد) دچار آنمی شدید، هماتوکریت پایین و نوتروفیلی بالغ بدون لکوسیتوز بوده است. در ۴ مورد مثبت دیگر، کاهش تعداد تام‌گلوبول‌های قرمز و نوتروفیلی بالغ مشاهده گردید و همچنین در دو مورد از این چهار مورد مثبت، افزایش تعداد تام‌گلوبول‌های سفید مشاهده گردید، اما در دو مورد مثبت باقی‌مانده تنها نوتروفیلی بالغ به‌ثبت رسید. با توجه به میزان پراکندگی آلودگی در سگ‌های آلوده به کنه، مشاهدات ثبت شده و نتایج حاصل از آنالیز داده‌ها، بیانگر این بوده که جنس در بروز بیماری تأثیری ندارد ولی افزایش سن، وضعیت بهداشت محیط نگهداری و فصل در بروز بیماری تأثیرگذار می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: آناپلازما فاگوسیتوفیلوم، زئونوز، سگ، PCR، اصفهان

۱- *گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران

۲- دانش آموخته دکتری حرفه ای دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران

۳- گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد، شهرکرد، ایران

*نویسنده مسئول: dr.p.keihani@gmail.com

در طی چند سال اخیر، خانواده‌ها تمایل زیادی به نگهداری حیوانات خانگی پیدا کرده‌اند و روز به روز نیز بر تعدادشان افزوده می‌شود. به همین دلیل، مراقبت‌های دامپزشکی نیز باید با کیفیت بهتری برای سلامت حیوانات آماده گردد. یکی از مهمترین این مسائل بحث زئونوز بودن بیماری‌ها و پیشگیری از آن‌ها است. بیماری، رنج روانی، هزینه‌های سنگین درمان برای مردم و دولت‌ها، از کار افتادگی، کاهش راندمان تولید تنها بخش کوچکی از زیان‌های وارده در اثر عفونت‌های زئونوز است. در ایران نیز همانند سایر نقاط جهان کنه‌ها و پشه‌ها عامل انتقال اکثر آلودگی‌ها هستند که می‌توانند باعث آلودگی پستانداران (نظیر سگ، گربه، گاو و...) یا پرندگان (که میزبان اصلی یا واسط هستند) شوند. آنپالاسموزیس یک بیماری تحت بالینی خونی است که دارای اهمیت زئونوز نیز است. این بیماری انتشار جهانی دارد و جنس‌های مختلف باکتری، بیماری را در پستانداران اهلی، وحشی و انسان ایجاد می‌کنند. آنپالاسموزیس باعث بروز لکوپنی^۱، ترومبوسیتوپنی^۲، تب پایدار طولانی مدت و افزایش ترانس آمینازهای کبدی در مبتلایان می‌شود. عامل بیماری آنپالاسما نامیده می‌شود و برحسب میزبان، دارای جنس‌های مختلفی است. بروز این بیماری تحت تاثیر عوامل مختلفی از جمله، سن، میزان سیستم ایمنی، دما، رطوبت، موقعیت جغرافیایی، عامل مکانیکی و بهداشت محیط می‌باشد. خسارات ناشی از این بیماری در دام به علت مرگ و میر پایین، ناچیز بوده است و در صورت عدم درمان بیماری، خسارات و مرگ و میر دام به ۵۰٪ هم می‌رسد (نعمان. م، ۱۳۹۶؛ Parkins؛ و همکاران، ۲۰۰۹؛ Júnior و همکاران، ۲۰۱۳؛ Josephus و همکاران، ۲۰۱۹؛ Jensen؛ و همکاران، ۲۰۰۷).

عفونت آنپالاسمایی معمولاً در اثر تماس مستقیم ایجاد می‌شود. علائم کلینیکی و کالبدگشایی برای تشخیص قطعی مورد اطمینان نیستند و باید حتماً تست‌های آزمایشگاهی نظیر آزمایش مولکولی یا روش‌های سرولوژی انجام شود. تست الیزا در بین تست‌های سرولوژیکی به علت سریع بودن و دقت بالا ترجیح داده می‌شود. در مطالعه‌ی اخیر از روش مولکولی واکنش زنجیره‌ای پلی‌مرز استفاده شده است، زیرا باکتری‌های زنده و مرده را تشخیص می‌دهد، که نشان دهنده‌ی حساس‌تر بودن این روش است. ضمن اینکه نتایج حاصل نیز سریع‌تر به دست می‌آیند. همچنین برای شناسایی مخزن بیماری نیز می‌توان از این روش استفاده کرد. متأسفانه در ایران با توجه به

گسترش فرهنگ نگهداری حیوانات خانگی هیچ‌گونه تحقیقی در رابطه با آنپالاسموز در سگ و گربه با توجه به زئونوز بودن آن صورت نگرفته است و بدیهی است باید اقدامات و فعالیت‌های تحقیقاتی بیشتری در این زمینه صورت گیرد تا به توانیم به پیشرفت سلامت جامعه و افزایش سطح علمی دامپزشکان و پزشکان به‌افزاییم و زمینه‌ی حفظ سلامت حیوانات را نیز فراهم آوریم (Cardoso و همکاران، ۲۰۱۲؛ Chandrashekar و همکاران، ۲۰۰۸؛ Krämer؛ و همکاران، ۲۰۱۴؛ Moroff و همکاران، ۲۰۱۴؛ Yabsley و همکاران، ۲۰۰۸). بنابراین در این مطالعه به دنبال بررسی و تشخیص مولکولی آنپالاسما در سگ‌های آلوده به کنه در استان اصفهان می‌باشد.

مواد و روش کار

۱-۲. جامعه‌ی آماری:

جامعه‌ی آماری مورد مطالعه تعداد ۱۰۰ قلاده سگ آلوده به کنه از مناطق مختلف شهر اصفهان بود که بر اساس سن به ۲ دسته، زیر ۱ سال ۳۸ قلاده، بین ۱ تا ۴ سال ۶۲ قلاده، بر اساس جنس در دو دسته ۲۸ قلاده و ماده ۷۲ قلاده، بر اساس محیط زندگی نیز به سه دسته‌ی سگ‌های گله و نگهدارنده ۲۹ قلاده، سگ‌های خانگی ۱۵ قلاده و ولگرد ۵۶ قلاده که همگی به کنه آلوده بودند تقسیم بندی شدند.

۲-۲. نمونه‌گیری:

در شروع برای انجام این تحقیق ابتدا حیوان را مقید ساخته (بستن پوزه حیوان) و سپس اقدام به تراشیدن دست جهت نمونه‌گیری از ورید سفالیک نموده و سپس موضع را ضدعفونی کرده (با استفاده از الکل) و در نهایت حجمی معادل ۵ سی‌سی از خون حیوان جمع‌آوری گردید. بعد از آن، نمونه خون گرفته شده در داخل لوله‌ی آزمایش حاوی ماده‌ی ضدانعقاد ریخته شد و سپس در کنار یخ به آزمایشگاه منتقل گردید.

۳-۲. ارسال نمونه و محل انجام آزمایش‌ها:

از مجموع ۵ سی‌سی نمونه خون گرفته شده از هر سگ در نقاط مختلف شهر اصفهان، میزان ۲ سی‌سی از آن جدا شده و جهت آزمایش‌های هماتولوژی (CBC) در لوله‌های مخصوص و در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به آزمایشگاه آرین دام اصفهان ارسال شد. حجم ۳ سی‌سی باقی‌مانده نمونه خون اخذ شده، جهت انجام آزمایش‌های مولکولی و جداسازی ژنوم به روش Nested PCR در دمای ۲۰°C- نگهداری شد. برای انجام این روش نمونه‌ها به آزمایشگاه

نتایج

از مجموع ۱۰۰ نمونه خون اخذ شده از سگ‌های آلوده به کنه در شهر اصفهان، تعداد ۲۷ قلاده نر و ۷۳ قلاده ماده بودند. از نظر محیط نیز به سه دسته‌ی سگ‌های گله و نگهبان ۱۶ قلاده، سگ‌های خانگی ۱۵ قلاده و ولگرد ۶۹ قلاده که همگی به کنه آلوده بودند، تقسیم می‌گردیدند. همچنین بر اساس سن به دو دسته زیر ۱ سال ۳۸ قلاده و بین ۱ تا ۴ سال ۶۲ قلاده تقسیم شدند. نهایتاً پس از انجام روش تشخیص مولکولی، تعداد ۷ مورد آلوده به آناپلازما و تعداد ۹۳ مورد منفی گزارش گردید (جدول ۱ و شکل ۱).

از مجموع ۱۶ قلاده سگ گله و نگهبان، تعداد ۲ قلاده (۱۲/۵ درصد) مثبت بودند و تعداد ۱۴ قلاده (۸۷/۵ درصد) منفی بودند.

از مجموع ۶۹ قلاده سگ ولگرد، تعداد ۵ قلاده (۷/۲ درصد) مثبت بودند و تعداد ۶۴ قلاده (۹۲/۸ درصد) منفی بودند.

از مجموع ۲۷ قلاده نر، تعداد ۲ قلاده (۷/۴ درصد) مثبت بودند و تعداد ۲۵ قلاده (۹۲/۶ درصد) منفی بودند.

از مجموع ۶۳ قلاده ماده، تعداد ۵ قلاده (۷/۹ درصد) مثبت بودند و تعداد ۵۸ قلاده (۹۲/۱ درصد) منفی بودند (شکل ۲).

در بررسی هماتولوژیکی نمونه‌ها، یک نمونه دچار آنمی شدید، هماتوکریت پایین و نوتروفیلی بدون لوکوسیتوز بوده، ۴ مورد دیگر دچار افزایش گلبول‌های قرمز، نوتروفیلی و دو مورد فقط دچار افزایش گلبول‌های سفید بودند و نهایتاً دو مورد دیگر هم فقط دچار نوتروفیلی بودند.

نهایتاً در تجزیه و تحلیل آماری نتایج با استفاده از آزمون دقیق فیشر و سطح اطمینان ۹۵ درصد، نتایج زیر حاصل گردید (شکل ۳):

اختلاف آماری معناداری بین نژاد و میزان آلودگی وجود ندارد. (PO=۰/۲۳۶)

اختلاف آماری معناداری بین فصل و میزان آلودگی وجود دارد. (PO=۰/۰۲۳)

اختلاف آماری معناداری بین سن و میزان آلودگی وجود دارد. (PO=۰/۰۳۲)

اختلاف آماری معناداری بین جنسیت و میزان آلودگی وجود ندارد. (PO=۰/۲۳۶)

اختلاف آماری معناداری بین وضعیت نگهداری سگ (خانگی/بومی/نگهبان) و میزان آلودگی وجود دارد. (PO=۰/۰۳۱)

تخصصی میکروبیولوژی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرکرد انتقال و آزمایش نیز انجام پذیرفت.

۴-۲. آماده سازی نمونه در آزمایشگاه:

نمونه خون کامل حاوی ماده ضد انعقاد ۱۰٪ (EDTA) از سگ‌ها به مدت ۱۰ دقیقه در ۳۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شد و لایه‌های باقی‌کوت (لایه‌ی حاوی گلبول‌های سفید خون) از هر نمونه جدا و با افزودن ۴ برابر حجم، محلول استریل ۰/۲ درصد NaCl به آن، گلبول قرمز موجود لیز و بلافاصله هم حجم آن محلول استریل ۷/۲ درصد NaCl جهت ایزوتونیک شدن نمونه به هر لوله اضافه شد. نمونه‌های لیز شده در ۶۰۰۰ rpm سانتریفیوژ شده و گلبول‌های سفید باقی‌مانده با افزودن ۱ میلی لیتر بافر سالین فسفات (Na₂HPO₄، NaCl، KCl و KH₂PO₄) و PBS شستشو داده شد. در نهایت باقی‌کوت جدا شده از هر نمونه خون در ۱ میلی لیتر PBS تا زمان انجام آزمایش در فریزر ۲۰°C نگهداری گردید.

۵-۲. آزمایش‌های خون شناسی (CBC):

آزمایش‌های هماتولوژیکی، با کمک دستگاه سل کانترو اتوآنالایزر با دقت بالا انجام گرفت.

۶-۲. استخراج DNA:

به منظور استخراج ژنوم از نمونه‌های مورد بررسی از کیت استخراج DNA ساخت شرکت سیناکلون استفاده شد و حضور ژن MSP4 با کمک زوج پرایمرهای زیر انجام گرفت (یوسفی و همکاران ۲۰۱۹).

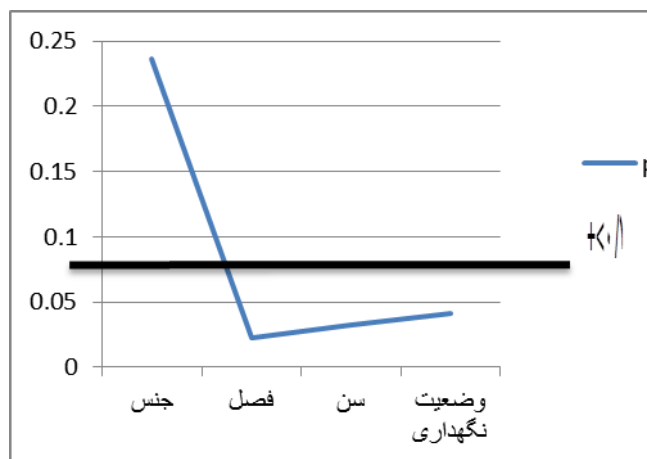
راند اول ، AGAGTTTGATCCTGGCTCAG-3

AGCACTCATCGTTTACAGCG-3

راند دوم GCAAGCTTAACACATGCAAGTC-3

5-TTAAGCCCTGGTATTTAC-3

واکنش آزمایش مولکولی در هر دو مرحله درجه ۲۵ میکرولیتر بود که واجد ۲/۵ میکرولیتر PCR buffer 10X، ۱ میلی مول MgCl₂، ۲۰۰ میکرومول Dntp، Mix، ۲ واحد آنزیم (Taq DNA Polymorase)، ۲ میکرو لیتر DNA مربوط به هر نمونه و ۱ میکرومول از زوج پرایمرهای مربوط به هر مرحله که تنظیم شده بود (۱۳). برنامه‌ی دمایی مورد استفاده در هر دو مرحله PCR شامل، یک سیکل ۸۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه، ۳۰ سیکل تکراری ۸۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه، ۵۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۳۰ ثانیه، ۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۶۰ ثانیه و یک سیکل انتهایی ۶۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه بود

شکل ۳. نتایج آنالیز آماری با روش فیشر (کمتر از ۰/۱ عامل در بروز بیماری تاثیر گذار است)

بحث

از گذشته تا به امروز تمایل انسان به نگهداری سگ، برای استفاده‌های مختلف هر روز بیشتر شده است، علی‌الخصوص در این برهه زمانی که تمایل خانواده‌ها به نگهداری سگ بیشتر از زمان‌های قبل است. لذا باید به بهداشت و بیماری سگ توجه نمود و از آن‌ها اطلاع داشت. با ظهور بیماری مشترک بین انسان و دام و تحت‌الشعاع بودن سلامتی انسان در خصوص بیماری‌های زئونوز و بررسی‌های مختلفی که در این زمینه در کشورهای اروپایی بر روی این قبیل بیماری‌ها انجام شده است، تصمیم به بررسی میزان آلودگی آناپلازما در شهر اصفهان بر روی سگ‌های آلوده به کنه نمودیم. این بیماری جز بیماری‌های زئونوز بوده که در خارج از ایران تحقیقات زیادی بر روی آن انجام شده است و همچنین در ایران بر روی سگ‌های روستایی استان خوزستان و نیز سگ‌های تهران تحقیق انجام شده است، که نتایج حاصل در تمامی این بررسی‌ها بیانگر وجود آلودگی به آناپلازما با درصد‌های مختلف در سراسر دنیا و ایران می‌باشد. با تمامی این توصیف‌ها اقدام به بررسی این عامل کردیم. با توجه به کمبودهای آزمایشگاهی و مشکلات اقتصادی و وجود تحریم و مشکلاتی از این قبیل، باید یادآور شد که بررسی این عامل در ایران بر روی سگ‌ها لازم و ضروری است و نباید در انجام این‌گونه تحقیقات کوتاهی کرد (حمیدی نژاد و همکاران، ۲۰۱۸؛ یوسفی و همکاران، ۲۰۱۹؛ Kim و همکاران، ۲۰۰۶).

همانطور که گفته شد آناپلازما در سگ‌ها توسط آناپلازما که یک باکتری گرم منفی، پلی مورف (چند شکلی) وانگل اجباری درون سلولی است و جز خانواده آناپلاسمیده طبقه بندی شده، ایجاد می‌شود. عامل این بیماری در خون با ایجاد مورو لا اقدام به تکثیر می‌کند و عامل انتقال و حامل

آناپلازما به طور عمده کنه‌ها و پشه‌ها هستند که نقش مهمی را در انتقال آن ایفا می‌کنند. البته امکان دارد که در معاینه بالینی سگ هیچ‌گونه کنه ایی مشاهده نگردد ولی سگ آلوده باشد که احتمالاً باید به آلوده بودن سگ به یک نوع بندیا در گذشته شک کرده و در این حالت می‌توان با گرفتن تاریخچه به این حدس اعتماد بیشتری کرد (یوسفی و همکاران، ۲۰۱۹؛ Greene و همکاران، ۲۰۱۲).

در مشاهدات آزمایشگاهی در سوئد و آمریکا با تقلیح عامل به صورت داخل وریدی به این نتیجه رسیدند که اولاً عامل حتماً باید در خون بوده تا بتواند رشد نماید و بیماری را ایجاد کند. دوماً ممکن است سگ آلوده باشد ولی هیچ‌گونه علامتی از بیماری را بروز ندهد (Greene و همکاران، ۲۰۱۲).

عامل اکثراً به صورت تحت بالینی باعث ایجاد بیماری می‌شود و علائم کلینیکی از ملایم تا شدید شامل تب، سردرد، سرگیجه و ضعف می‌باشد. کمتر از ۵۰ درصد بیماران دچار حالت تهوع، استفراغ، اسهال، سرفه، التهاب مفصل بوده‌اند (Greene و همکاران، ۲۰۱۲؛ Yabsley و همکاران، ۲۰۰۸).

عامل با تغییرات هماتولوژیکی همانند از بین بردن گلبول‌های سفید، کاهش گلبول‌های قرمز، باعث افزایش احتمال آلودگی سگ‌ها به بیماری می‌شود. برای شناسایی گونه‌های آناپلازما، در آزمایش‌های سرولوژی به طور مثال با استفاده از روش فلورسنت غیرمستقیم، بخاطر تیترا پایین آنتی بادی و واکنش‌های سرولوژیکی متقابل بین گونه‌های مختلف آناپلازما، تشخیص نوع گونه سخت می‌باشد (Cardoso و همکاران، ۲۰۱۲؛ Greene و همکاران، ۲۰۱۲).

روش مولکولی به عنوان یک روش دقیق و حساس در تشخیص آلودگی با باکتری آناپلازما استفاده شده است. این

روش هم آسان و هم سریع بوده و از دقت بالایی برخوردار است. این روش قابلیت تشخیص آلودگی حتی با درصد ناچیز عامل در خون را دارد. به عنوان یک روش کمکی برای طرح‌های ریشه‌کنی انواع بیماری‌ها، همچنین در مواقعی که آزمایش‌های سرمی در تشخیص به ما کمک نمی‌کنند، استفاده می‌گردد. در روش‌های سرمی به علت واکنش‌های متقاطع بین گونه‌ها و همچنین به علت پایین بودن سطح آنتی بادی، نتایج منفی کاذب ایجاد شده که می‌تواند باعث عدم شناسایی سگ‌هایی شود، که در ابتدای بیماری هستند. در کل به علت حساسیت زیاد آزمایش مولکولی در تشخیص آناپلازما حتی در مراحل اولیه آلودگی، استفاده از روش‌های تشخیصی مولکولی برای شناسایی و کنترل آناپلازموز کارایی مناسب‌تری را دارا می‌باشند. لازم به ذکر است در ایران بررسی بر روی آناپلازما اکثراً بر روی گاو و گوسفند انجام پذیرفته و با توجه به زئونوز بودن بیماری و افزایش تمایل برای نگهداری حیوانات خانگی و اهمیت سلامت افراد جامعه بر آن شدیم که نسبت به بررسی میزان آلودگی آناپلازما به روش مولکولی اقدام نمائیم (هاشمی نژاد و همکاران، ۲۰۱۸؛ *greene* و همکاران، ۲۰۱۲).

در سال ۲۰۰۷ توسط میشل جاکوبسنی مطالعه و تحقیقاتی در آمریکا بر روی ارلیشیا کنیس، آناپلازما کنیس، بابیزیا، هپاتوزون، ریکتزیا انجام پذیرفته است. این تحقیق بر روی سرم ۱۰۴ قلاده سگ و با روش سرولوژی - مولکولی انجام پذیرفته و نتایج این تحقیق به این صورت که، (۴۲/۳٪) ۴۴ قلاده سگ برای آناپلازما کنیس و (۴۳/۸٪) ۳۲ قلاده سگ برای ارلیشیا کنیس در آزمایش سرولوژی مثبت گزارش شدند. در روش مولکولی برای ارلیشیا کنیس (۱۸ قلاده و ۷/۲۴٪)، آناپلازما کنیس (۱۴ قلاده و ۱۹/۲٪)، بابیزیا (۵ قلاده و ۷٪)، بارتونلا (۱ قلاده و ۱/۴٪) و ریکتزیا (۰) آلوده گزارش شده اند. تمام پاتوزن‌ها توسط کهنه‌ی ریپیسفالوس سانگوانوس منتقل شده بودند (*Yabsley* و همکاران، ۲۰۰۸).

در سال ۲۰۱۲ توسط ویکتور دیاچکنکو مطالعه و تحقیقاتی در آلمان بر روی جداسازی آناپلازما فاگوسیتوفیلوم از نمونه‌های خون سگ‌های آلوده به آگزودس ریسنوس انجام شد. قبل از انجام این آزمایش در پژوهش‌های قبلی، آناپلازما فاگوسیتوفیلوم از کهنه‌ی آگزودس اسکپولاریس و همچنین از محیط کشت سلول خطی پرومیلوسیت *HL60* جدا شده بود. با این وجود در این مطالعه از آگزودس ریسنوس با سلول *IRE/CTVM20* در دمای ۲۸ درجه سانتی‌گراد برای کشت نمونه‌های حاصل استفاده شد. نمونه خون‌ها از دو قلاده سگ، که یکی در آلمان و دیگری در استرالیا گرفته شده بودند، انجام پذیرفت. نتیجه‌ی حاصل

بدین گونه بود که بعد از ۸۶ روز از آنکوباسیون محیط رشد، حاوی ریکتزیا بودند. عامل را بعد از دو بار پاساژ در محیط *IRE/CTVM20* به محیط کشت *I.scapularis cell* (*ISE6*) منتقل کردند و آناپلازما فاگوسیتوفیلوم به خوبی رشد کرد (*Dyachenko* و همکاران، ۲۰۱۳).

سال ۲۰۱۴ توسط اسکات مورف و همکارانش مطالعه و تحقیقاتی در آمریکا بر روی جداسازی آنتی بادی علیه، آناپلازما فاگوسیتوفیلوم با روش فلورسانس انجام شد. آناپلازما فاگوسیتوفیلوم در سرم سگ‌سانان قابل ردیابی است. بدین گونه که ۷ قلاده سگی که به طور عادی عامل به آن‌ها تلقیح شده بود و ۳۶ قلاده سگی که به مدت ۷ روز در معرض آگزودس اسکپولاریس قرار گرفته بودند از آن‌ها نمونه خون و سرم گرفته شد. نمونه سرم‌ها به روش الیزا و روش غیرمستقیم فلورسانس (*IFA*) بررسی شد. نتایج به دست آمده بدین صورت بود که از ۳۶ قلاده سگی که در معرض بودند تا روز هفتم، ۷ قلاده مثبت شدند و در روز چهاردهم، ۹ قلاده مثبت و تا روز بیست و یکم، ۴ قلاده مثبت و در هفته چهارم، ۱ قلاده مثبت و هفته‌ی پنجم نیز، ۱ قلاده سگ مثبت شدند، نتیجه‌ی حاصل از این پژوهش بعد از تحلیل نتایج به این صورت بود که آگزودس اسکپولاریس در انتقال عامل نقش دارد (*Morff* و همکاران، ۲۰۱۴).

در سال ۲۰۱۴ توسط فردریک کرامر مطالعه و تحقیقاتی بر روی ۳۰۹۴ نمونه سرمی اخذ شده از سگ‌های ۱۶ منطقه‌ی هلند انجام شد. هدف از انجام این پژوهش ردیابی، حضور آنتی بادی علیه بورلیا بورگدورفی سنسو لاتا، ارلیشیا کنیس، آناپلازما فاگوسیتوفیلوم با استفاده از کیت‌های الیزا بود. نتیجه‌ی جالب به دست آمده این بود که از نمونه‌های سرمی، یک سگ همزمان به ۳ عامل مذکور آلوده بود. کرامر از کلینیسین‌ها خواسته تا نسبت به بیماری‌های منتقله از کنه هوشیارتر بوده و از مردم و حیوانات در مقابل این بیماری‌ها محافظت کنند (*Kramer* و همکاران، ۲۰۱۴).

در سال ۲۰۱۷ توسط ونسنزو و همکارانش مطالعه و تحقیقاتی بر روی سگ‌های شکاری جنوب ایتالیا انجام دادند. اهداف این آزمایش بدین صورت بود که، عواملی که توسط کهنه‌ی سگ (*CVBDs*) منتقل می‌شوند، را شناسایی کند. این عوامل شامل بورلیا بورگدورفی سنسولاتا، ارلیشیا کنیس، گونه‌های مختلف آناپلازما و دیروفیلاریا ایمیتیس بودند. وی از ۱۳۸ قلاده سگ شکاری، نمونه خون گرفته و بعد از جداسازی سرم نمونه‌ها، با استفاده از کیت‌های الیزا به بررسی نمونه‌ها پرداخت. از ۱۳۸ قلاده مورد بررسی شده (معادل ۱۰/۳٪)، حداقل به یکی از عوامل فوق آلوده بودند، که از این درصد به میزان ۲/۲٪ (معادل ۳۰ قلاده)، به ارلیشیا کنیس و گونه‌های مختلف آناپلازما آلوده بودند. گزارش این

تحقیق بدین گونه منتشر شد که، سگ‌های شکاری جنوب ایتالیا در معرض ابتلا به بیماری‌های انتقال یافته از کنه‌ها هستند (Vincenzo و همکاران، ۲۰۱۷).

همچنین در یک تحقیقی که جدیداً در سال ۲۰۱۹ در تهران توسط دکتر یوسفی و همکاران بر روی ۱۵۰ نمونه خون سگ انجام پذیرفته، بعد از تهیه اسمیر و رنگ آمیزی نمونه‌های خون به روش گیمسا نسبت به شناسایی آنپلازما فاگوسیتوفیلوم اقدام کردند که فقط در ۰/۶۷ درصد موارد آنپلازما فاگوسیتوفیلوم مشاهده شد. با انجام آزمایش مولکولی بر روی همان نمونه‌ها ۲ درصد از موارد مثبت شدند که نشان از دقت بالای روش مولکولی دارد. همچنین یادآور شدند سن و جنس هیچ‌گونه تاثیری برای ظهور بیماری ندارند (یوسفی و همکاران، ۲۰۱۹).

در تحقیقی که توسط ما در سال ۲۰۱۹ انجام شد بعد از نمونه‌گیری از ۱۰۰ قلاده سگ و انجام آزمایشات هماتولوژی و مولکولی به این نتیجه رسیدیم که ۷ قلاده سگ (۷ درصد)، دچار بیماری آنپلازموزیس هستند. با توجه به آنالیز داده‌ها، جنس در بروز بیماری تاثیر گذار نبوده اما افزایش سن، محیط و فصل در بروز بیماری تاثیر گذار هستند.

طی بررسی و مقایسه نتایج مطالعات در مورد آنپلازما، متوجه شدیم که که میزان شیوع آنپلازما فاگوسیتوفیلوم در بررسی‌های مولکولی به‌طور میانگین ۷ تا ۱۰ درصد به ازای هر ۱۰۰ سگ می‌باشد. در مقایسه این پژوهش با سایر پژوهش‌ها آلودگی سگ‌ها به آنپلازموزیس درصد کمتری را شامل می‌شود. که با توجه به نتایج حاصل می‌توان گفت که رسیدگی صاحبان سگ‌های خانگی در اصفهان بسیار با کیفیت عالی است و همین امر باعث آلودگی پایین سگ‌ها به این عامل است. با این حال مجدداً به زئونوز بودن این بیماری اشاره می‌کنیم که می‌تواند سلامت انسان را به خطر باندازد و ضررهای اقتصادی هم داشته باشد.

در ایران نیز همانند سایر کشورهای دنیا با افزایش تقاضا افراد برای نگهداری حیوانات خانگی بخصوص سگ و گربه رو به رو هستیم پس باید به موضوع سلامت و بهداشت آن‌ها بیشتر از قبل توجه کنیم و خواسته یا ناخواسته آن‌ها را با خطرات احتمالی مواجه نکنیم که از جمله این مخاطرات می‌توان به بیماری‌های زئونوز اشاره نمود که در این تحقیق بیماری مشترک آنپلازموزیس مورد بررسی و آزمایش قرار گرفت.

در کشورهای پیشرفته مطالعات و تحقیقات جامعی بر روی انواع بیماری‌ها انجام گرفته است، که آنپلازموزیس نیز شامل این قضایه می‌شود، ولی در ایران به علت محدودیت‌های جامعه و لوازم آزمایشگاهی، پژوهش جامعی در مورد آنپلازموزیس انجام نشده است.

از دیگر مشکلاتی که در طی انجام این تحقیق به آن برخوردیم، عدم آگاهی کافی صاحبان سگ و همچنین برخی پزشکان و دامپزشکان و حتی پرورش دهندگان در مورد بیماری آنپلازموزیس و علائم آن می‌بود، که این موضوع باعث درمان ناقص یا کورکورانه بدون شناخت عامل و بیماری است. و بخاطر عدم بهداشت محیط، عدم شناخت منبع و مخزن عامل و همچنین گستردگی محیط بیرون نمی‌توان این بیماری را کنترل کرد و مجدداً ظهور می‌کند. عدم آگاهی کامل و در اکثر موارد آگاهی نداشتن باعث شده که سلامت جامعه‌ی انسانی و حیوانی تحت تاثیر قرار بگیرد.

به علت مشکلات اقتصادی که مردم ایران دچار آن شده‌اند و همچنین به علت گرانی دارو و هزینه ویزیت، صاحبان سگ ترجیح می‌دهند که تا حیواناتشان دچار بیماری نشده آن را به کلینیک نیاورند که این خطایی است که ناشی از ناآگاهی آن‌ها می‌باشد. چرا که هزینه‌های درمان گران‌تر از کنترل و پیشگیری بیماری‌ها است. که همین امر باعث شده که بیماری‌ها قابلیت کنترل را نداشته باشند و حیوان اکثراً دچار فرم حاد بیماری‌ها شود. پرورش دهندگان نیز از این موضوع مستثنا نیستند. عدم رعایت بهداشت محیط نیز بر شیوع هرچه بیشتر بیماری و گسترش عامل بیماری دامن می‌زند.

با در نظر گرفتن این موضوع که در زمینه‌ی بررسی میزان آلودگی سگ‌ها به بیماری آنپلازموزیس به طور ناچیز مطالعاتی انجام گرفته و اکثراً بر روی گاو و گوسفند بوده و همچنین آگاهی از خطرات این بیماری زئونوز برای انسان‌ها به علت افزایش تمایل افراد به نگهداری سگ به عنوان حیوان خانگی لازم و ضروری می‌باشد. بررسی حاضر با هدف شناسایی و ردیابی میزان آلودگی سگ‌ها به آنپلازما با استفاده از روش *PCR* برای اولین بار در اصفهان انجام پذیرفت.

در این تحقیق از ۱۰۰ قلاده سگ که با روش *PCR* بررسی شدند، ۷ مورد (۷ درصد) آلوده با آنپلازما فاگوسیتوفیلوم تشخیص داده شدند. در مقایسه نتایج این تحقیق با سایر پژوهش‌ها، آلودگی به آنپلازما (نسبت به میانگین درصد آلودگی)، از میزان کمتری برخوردار بود، ولی با این حال باید به این بیماری توجه کرد و آگاهی مردم را نسبت به بیماری‌هایی از این دست افزایش داد، تا به توان از وقوع آن‌ها پیشگیری کرد. در اولین قدم نیز باید آگاهی دامپزشکان و پزشکان از این بیماری بالاتر رود تا با توصیه به صاحبان دام نسبت به معاینات کامل دوره‌ای اقدام کنند تا از درگیری‌ها و مشکلات حاصل از بیماری کاسته شود.

با توجه به تجزیه و تحلیل داده‌های آماری با روش دقیق فیشر و سطح اطمینان ۹۵ درصد، اختلاف معنی داری بین فصل، بهداشت محیط و وضعیت سگ به دست آمد

(شکل ۳)، همچنین می‌توان به نژاد ژرمن شپرد به عنوان یک نژاد مستعد شک کرد. لازم به ذکر است با افزایش سن، کاهش سیستم ایمنی و تغذیه نامناسب، حیوان مستعد درگیری به آناپلاسموز می‌شود. فصل تابستان به علت افزایش حضور کنه‌ها و ناقل‌های بیماری میزان آلودگی افزایش شدیدی داشت. با این حال جنس حیوان هیچ‌گونه

اختلاف معناداری با توجه به نتایج حاصل از روش فیشر به دست نیامد (شکل ۳، جدول ۱). در موارد مشابه، توجه به الگوی هماتولوژیکی، علائم بیماری و ارتباط صفات مورد نظر با میزان شیوع بیماری و استفاده از روش *PCR* می‌تواند تشخیص بیماری آناپلاسموز را آسان‌تر می‌کند.

نعمان. م، ۱۳۹۶، "مروری بر آناپلاسموزیس و وضعیت شیوع آناپلازما مارجیناله در گاوهای ایران و جهان،" فصلنامه دامپزشکی ۳(۳۰).

Cardoso, L., Mendão, C., Luís Madeira de Carvalho.2012. Prevalence of *Dirofilaria immitis*, *Ehrlichia canis*, *Borrelia burgdorferi sensu lato*, *Anaplasma spp.* and *Leishmania infantum* in apparently healthy and CVBD-suspect dogs in Portugal-a national serological study. *Parasites & Vectors*. **5(1), p.62.**

M.J., Chandrashekar, R., Eberts, M.D., Cyr, K.E., Diniz, P.P., Mainville, C., Hegarty, B.C., Crawford, J.M., Breitschwerdt, E.B.2008. Serological and molecular prevalence of *Borrelia burgdorferi*, *Anaplasma phagocytophilum* and *Ehrlichia* species in dogs from Minnesota. *Vector Borne Zoonotic Diseases* 8, pp.455–464

Costa-Júnior, L.M., Rembeck, K. L.M.F. Passos, M.F.B. Ribeiro.2013. "Factors associated with epidemiology of *Anaplasma platys* in dogs in rural and urban areas of Minas Gerais State, Brazil. *Preventive veterinary medicine*. 109(3-4), pp.321-326.

Dyachenko V., Geiger C. N. Pantchev, M. Majzoub, L. Bell-Sakyi, R. k Straubinger.2013. Isolation of canine *Anaplasma phagocytophilum* strains from clinical blood samples using the *Ixodes ricinus* cell line IRE/CTVM20. *Veterinary microbiology*. 162(2-4), pp.980-986.

Greene E. Craig, Jane Sykes. 2012. *Infectious diseases of the dogs and cat*, Elsevier. 4th edition. **1,244-259.**

Hamidinejad H., Bahrami S., Mosalanejad B., Pahlavan S. 2018. First molecular survey on *Anaplasma phagocytophilum* revealed high prevalence in rural dogs from Khuzestan province, Iran. *Iran J Parasitol*. 14, No.2, pp. 297-302.

Jensen J, Simon D, Murua Escobar H, Soller JT, Bullerdiek J.2007. *Anaplasma phagocytophilum* in dogs in Germany. *Zoonoses Public Health*. **54(3-4), p.169.**

Josephus J. Fourie, Alec Evans, Michel Labuschagne, D. Crafford, M. Madder, M. Pollmeier, B. Schunack. 2019. Transmission of *Anaplasma phagocytophilum* by *Ixodes ricinus* ticks feeding on dogs and artificial membranes. *Parasites & Vectors*. **12, p.136.**

Kim JH, Lee CS, Moon C, Kwak YG, Kim BN, Kim ES, Kang JM, Park WB, Park SW.2006. Co-Infection of scrub typhus and human granulocytic Anaplasmosis in Korea. *J Korean Med Sci*. **14;34(39), pp. 257.**

Krämer, F., Roland Schaper, B. Schunack, A. Połozowski, J. Piekarska, 2014. Serological detection of *Anaplasma phagocytophilum*, *Borrelia burgdorferi sensu*

lato and Ehrlichia canis antibodies and Dirofilaria immitis antigen in a countrywide survey in dogs in Poland. Parasitology research. 113(9), pp.3229-3239.

Michael D Parkins, Deirdre L Church, Xiu Yan Jiang, D.B.G.. 2009. Human granulocytic Anaplasmosis-First reported case in Canada, Can J Infect Dis Med Microbiol, 20(3), pp.100-102.

Moroff, S., I. Sokolchik, T.W., C.W.. 2014. Detection of antibodies against Anaplasma phagocytophilum in dogs using an automated fluorescence based system. The Veterinary Journal. 202(2), pp.348-352.

Vincenzo Veneziano, D.P, B.N., F.DP.. 2017. Seroprevalence and risk factors associated with E.canis, Anaplasma spp, Borrelia burgdorfi senso lato and Dirofilaria immitis in hunting dogs from southern Italy. Parasitology research. 116, pp. 2651-2660.

Yabsley, M.J., McKibben, J., M.CN, C.PF.,. 2008. Prevalence of Ehrlichia canis, Anaplasma platys, Babesia Canis Vogeli, Hepatozoon Canis, Bartonella Vinsonii Berkhoffii, and Rickettsia spp. in dogs from Grenada. Veterinary parasitology. 151(2-4), pp.279-285.

Yousefi A., M. R. Chaechi Nosrati, A. Golmohammadi, S. A. .2019. Molecular detection of Anaplasma phagocytophilum as a zoonotic agent in owned and stray dogs in Tehran, Iran., Archives of Razi Institute. Archive 4, volume 74, pp 33-38.